

[Carsten Andersen]

alog med Socialdemokratiet om; det kan der måske skabes flertal for til anden side.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg forstår ikke, hvordan fru Jytte Andersen kan forklare, at der ligger økonomiske incitamenter i det at anbringe børn til op til 200.000-300.000 kr. frem for at forebygge. Jeg spurgte ikke, hvilke kommuner det drejer sig om, men jeg bad om at få uddybet, hvordan denne refusionstænkning foregår. Det er jo sådan, at kommuner og amter deles om udgiften, og jeg finder, at 50 pct. af mange hundrede tusinde kroner i sig selv vil være en besparelse at overføre til forebyggelse.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Det skal være min sidste bemærkning i diskussionen med hr. Carsten Andersen, og jeg vil sige tak for ønsket om fortsat at have et godt samarbejde på venstrefløjens i dansk politik. Hvis der er nogen, der er gode til at analysere, hvis der er nogen, der er gode til at påpege, hvor skævhederne ligger, hvis der er nogen, der er gode til at sætte nogle utopier op, er det jo lige præcis venstrefløjens, og det synes jeg slet ikke kan undværes, hverken i SF eller i Socialdemokratiet.

Når jeg skrev i den kronik i Aktuelt, som jeg gjorde, så var det inspireret af et meget spændende norsk værk, der er kommet, som drejer sig om, at dette samfund ikke skal forvitte, men skal fornys. Det var faktisk nordmændene, der brugte det udtryk i en stor rapport, der hedder »Scenarier År 2000«, og jeg tror bestemt, at både vi og SF – men altså for min skyld også gerne den anden del af folketingsalen – kunne have stor fornøjelse af at diskutere nogle sociale perspektiver i en bredere sammenhæng. Og når jeg siger det, er det ikke, fordi jeg har nogen som helst tiltro til, at det yderste højre vil være med. For dem er det jo kun et spørgsmål om nedskæringer, et spørgsmål om reduktioner, et spørgsmål om finanslove og milliarder.

Men det, jeg synes kunne være afsættet for diskussionen, er præcis det samme, som har været udgangspunktet for debatten i dag, nemlig: Hvad er det for et menneskesyn, vi bygger hele vores sociale omtanke på? Det, der var So-

cialdemokratiets ønske med at rejse denne debat, var jo netop, at den ikke skulle handle om penge, men om, som mit partis ordfører, fru Jytte Andersen, for et øjeblik siden sagde, hvad det er, der gør, at disse familier kommer ud i den situation. Det er noget helt andet, end at de her usympatiske folk – efter min mening – alene snakker om milliarderne, der ruller af sted, eller kasserne, der ligger i et amt, i en kommune eller i staten. Så den diskussion vil jeg hilse meget velkommen.

Socialministeren (Aase Olesen):

Jeg skal kvittere til hr. Carsten Andersen for de gode råd. Jeg tror, det er vigtigt, at vi tager diskussionen om refusioner op. Den er ikke indeholdt i det kommende Lotz-arbejde, men jeg tror, det er vigtigt, at vi tager den op til diskussion på folketingsplan, for nu har vi i så mange år talt om, at vi burde gøre noget.

Men jeg går ud fra – det er i hvert fald mine vilkår – at vi diskuterer omprioritering inden for en bestående ramme. Der er ingen problemer, hvis vi kommer med nye refusionsbeløb til et eller andet område. Ja, det kan godt være, at hr. Carsten Andersen klapper sig på baglommen, altså dér, hvor tegnebogen sidder, men jeg har ikke hørt om nogen nye milliarder til dette område. Det vil sige, at det handler om at omprioritere inden for bestående økonomiske rammer. Hvis der er tale om det, så er vi i hvert fald til at få i tale.

Så vil jeg sige i forbindelse med Lotz III-udvalget, da det nu bliver ved med at svæve i luften, at der skulle være noget på vej i retning af, at man skulle gå ind for private entreprenørmødelles, at det kan jeg klart dementere. Men jeg synes, vi skal give det en chance: Lad nu det udvalg gøre sig helt færdig, og lad os så diskutere det.

Men når det er sagt, så vil jeg gerne sige, at der i det sociale område er opstillet en række forslag, som går på at lægge ting fra amterne ud til kommunerne. Det er et embedsmandsudvalg, der kommer med disse forslag, selv om Socialministeriet naturligvis har deltaget i dette arbejde. Men hvis det står til mig – og det vil altså sige, hvis jeg bliver siddende på denne post – skal denne sag ud til debat hos alle berørte parter i sommer, og så tager vi en principdebat her i Folketinget om, hvad det er, vi skal gøre.